

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Ignatii Loiolae, Qui religionem Clericorum Societatis Iesv instituit

Ribadeneyra, Pedro de Coloniæ Agrippinæ, 1602

De rerum spiritualium prudentia. X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45323

lare

omi

ma-

e co-

natu

110.

imi

axi-

ens,

upit,

boli

ten.

mus

211-

uit.

110,

uit,

icu-

octe

cre-

um

era-

riti

oad

ere.

pera

nesi

die!

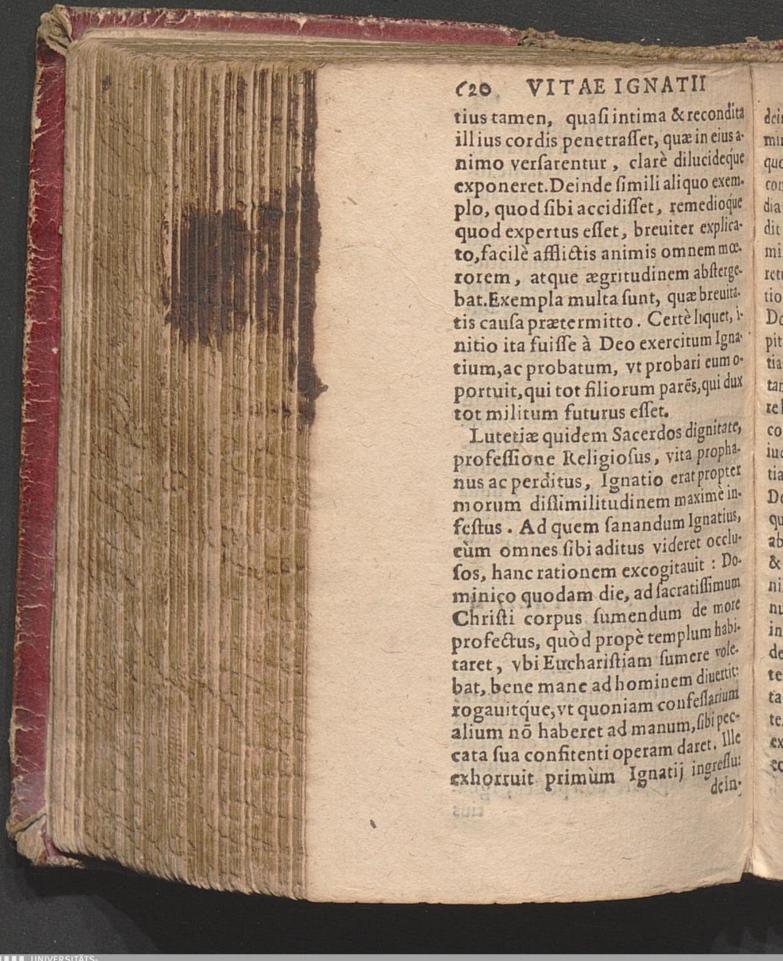
dio?quid video? Ad quem Ignatius: Et quid, in quit, audiuisti? Cum narrasset: abiinquam, dormi. Redijt in cubile Ioannes: paulò post audiuit rursus grauiter pulsari Ignatium, cedici. Ad ipsum recurrit, immotum reperit, sed veluti ex magna sucta animique contentione anhelantem, à quo denuò lectum repetere, somno se dedere, neque amplius surgere iussus est.

Otiosum esset persequi singula, quæ adrobur Ignatij, magnitudinem que animi pertinent. Etemim vir ille suit in magnis cogitandis excelsus, in aggrediendis strenuus, in aduersis sustinendis inuictus, & perseuerans, nullis periculis animum submittens: nulla hominum potentia, aut authoritate, ab co quod rectissimum duceret, statuque constantiæ discedens.

DE RERVM SPIRITALIVM
prudentia.

CAPVT X.

Singulari conscientias perturbatas tranquillandi gratia, ac prudentia fuit: vsque adcò vt sæpe qui medicinam ab illo peteret, cum morbum ipse suum explicare non posset, Ignatius

caulam

eog; grauissimo, sibi propter maiore

oque

plica-

mæ.

euita-

ict, 1-

Igna-

tate,

pha-

pter

è in-

tius,

cclu-

Do-

num

more

habi-

vole-

ertit:

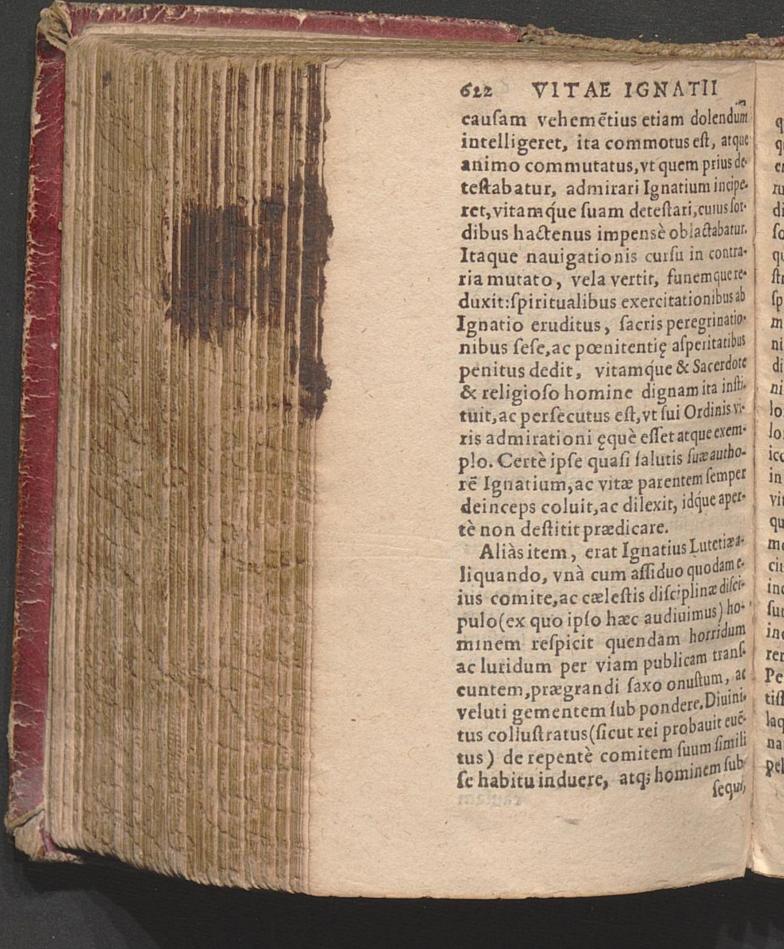
rium

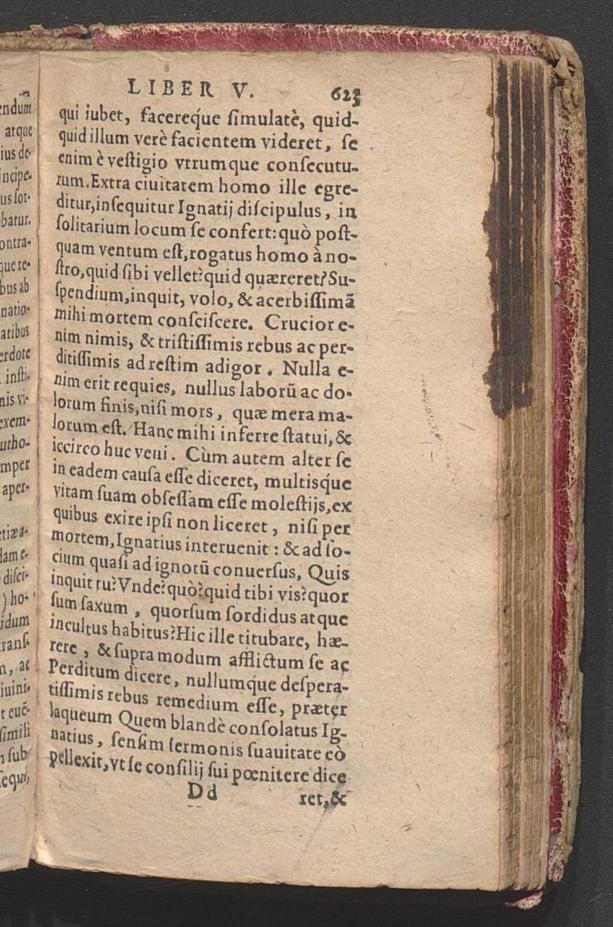
pec-

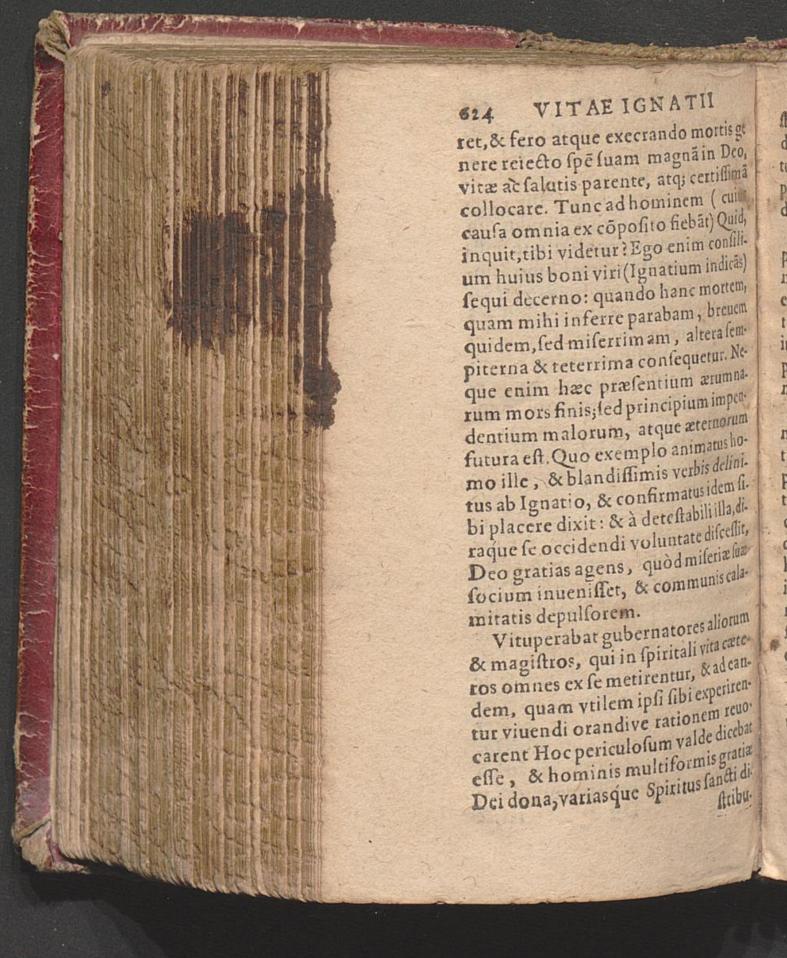
Ille

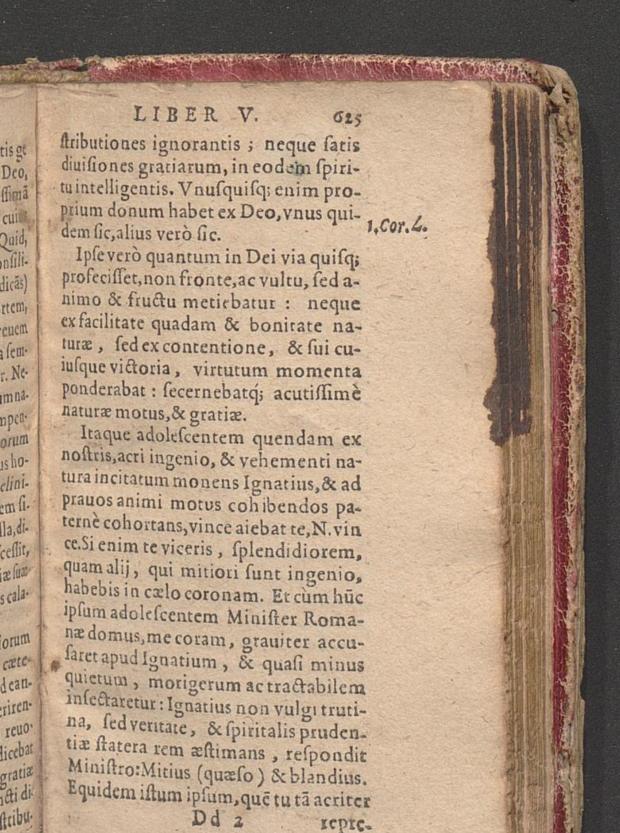
ellu

cin-

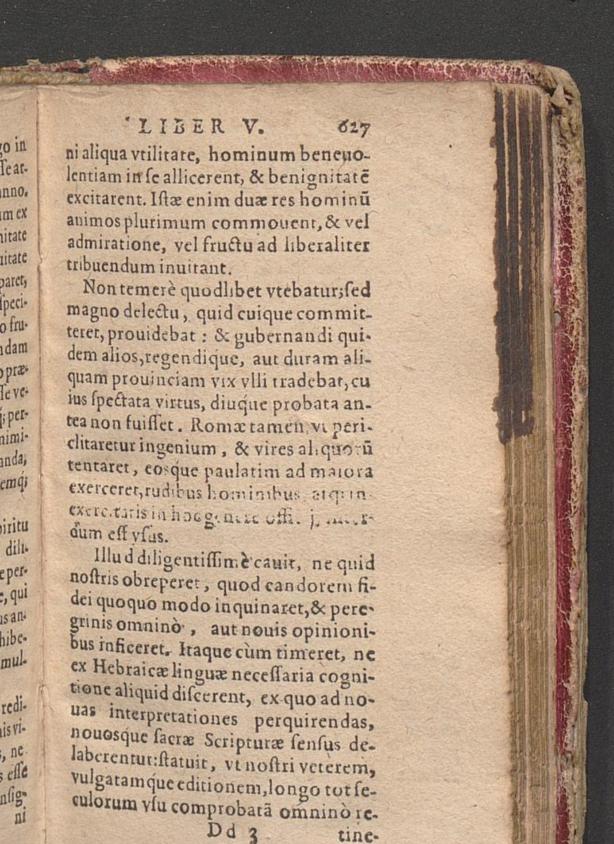

VITAE IGNATII 626 reprehendendum putas, plus ego in Dei via paucis mensibus profecisseatbitror, quam duos illos integro anno. Nominauit autem duos, omniumex fratribus candidissimos, & lenitate quadam ingenij, ac morum suauitate maxime amabiles. Ex quo apparet, non illum exteriorem tantum speciem respexisse, vt de virtutis solido fru-Au iudicaret, & blandam quandam mollemque naturam, qua illi duo præstabant; sed rem totam perpendissevera ratione, & conatu, studio, suiq peruincendi labore definisse. Quænimirum in acriori natura perdomanda, maiorem conatum, contentionemqi desiderant. Simplicem hominem, & Spiritu Dei atque amore plenum magis diligebat, quam eruditum, minusqueper. fectum. Huic tamen, reliquisque, qui vel nature, vel fortunæ muneribus antecellerent, maiorem curam adhibebat, propterea eam, que ab illisin mul. tos redundare potest vtilitas. Quæ religionis, nullis proprijs reditibus, sed quotidianis eleëmosynis viuunt, eas dicebat neque perpetuas, ne que in suo instituto permanentes esse posse, nisi aut vite asperitate, autinsig.

VITAE IGNATII 628 tinerent : & magno etiam studio tue rentur. Quod Concilium etiam Tri-Seff.s. dentinum, tuis postea decretis cauit & Jub Paufanxit. Adde codem, quod mali auto-103. ris, aut certe dubij, acsuspecti, bonum etiam librum legi in Societate nolebar. Namque aiebat, dum mali autoris bonus liber legitur, primò quidempla cet ipse liber, paulatim deindequilibrum seripsit : qui quidem probatus, blande in animos teneros, atq: molles influit, & lectoribus iam beneuolis, suigne amantibus, do Arinam suam facile persuadet: ve quiequid scriptum ab illo sit, id etiam verum iudicetur.lta quod infectum veneno eft, id longillimeetiam ferpit, & dum principijs cau te non obsistitur, ægre vitantur extrema. Hoc de Erasmo Roterodamo, hoc de alijs eiusdem farinæsentichat seriptoribus : idque multo ante quam A. postolicæ sedis censura notarentur.O. portet enim Monachum (vt præclare scriptum est à Diuo Basilio)hereticum Bafil.ferhominem auerfari, genuinos, acpromone 3. batos libros legere: reprobatos & apode exerci cryphos penitus non contingere: nam tatione fermo corum (ait Paulus) ve cancer ferpiet. 2 Tim. 2. pit. Ean-

tuc-

Tri-

it &

uto-

num

ole-

OIIS

pla

aili.

itus,

nol-

10-

lam

um

.Ita

iffi-

cau

tre-

hoc

fcri-

n A-

1.0-

larè

cum

pro-

apo.

nam

r let-

an-

Eandem etiam diligentiam adhibuit, vt studium orationis ac mortificationis ex veritate in Societate (vt par
est) zistimaretur: eius que fructus, non
falsis atque speciosis titulis (qui imprudentium oculos plerum que exczeant)
sed spiritali profectu, & perfecta sui
cuius que victoria, tanquam certissima
regula definiretur: vt ex ijs quæ mox
subijciam, siet manifestum.

Anno Domini 1553.F.Reginaldus, Dominicanæ familiæ monachus, vir grauis, & vita, ætate, atque prudentia inter lui Ordinis viros apprime nobilis, nostrique perstudiosus, Ignatium 23. Maij officij gratia Romæ conuenit, & meac P. Benedicto Palmio præsentibus, interalia, Bononiæin Conobio forminarum luz curz commillo, virginem quandam esse dixit admirabilem, & orationis virtute præstantem : quæ sæpenumero alienareturà sensibus, atq; extra le ita ponere. tur,vt neque admotum ignem, neque stimulos corpori adhibitos sensu perciperet : ad omnia denique mortuæ iacere similis, præterquam ad vnam obedientiæ vocem. Excitabatur enim, ac veluti de leuissimo somno expergefacta surgebat ab oratione, simul atque Dd 4

VITAE IGNATII 630 vocem præfectæ monasterijse vocantis audiuisset . Hæc aadem virgo, Doni mini noftri Iesu Christi cruciatus ferebatur imitari, & quosille in corpore suo pro nobis dolores pertulit, ipsa suis doloribus ita repræsentabatinterdum, vt in Christum ipsum amore transformatam diceres. Nam stigmata habere in manibus videbatur, perfossum latus, caput veluti compun-Etum spinis atque transfixum, guttatim distillans ac cruore madidum, & id genus alia quædam: caq; bonus Pater suis ipse oculis se vidisse aiebat, suis retigisse manibus, alienis oculis atq; manibus fidem negantem. Hæccum narrasset, ex Ignatio quæsiuitsamiliariter, quod eins effet de istiufmodi rebus iudicium ? quas ipse non audebat vel probare omnino, vel improbare. Cui Ignatius illud tantum: Exomnib. inquit, quæ narrafti, Pater, nihilminus habet dubitationis, quam illud promp e obedientie signum. Reginal. do à nobis digresso, roganicgo Ignatium folus folum, quæ eius recondita esset de proposita quæssione senterial Et ille, Propriu, inquit, Dei eft Petre,2nimas hominum fanctificare, incas influere, suis eas donis complere: idq;

can-

Do-

sfe-

ipsa

tin-

pole

ma-

per-

pun.

utta-

, &

sPa-

t, su-

cum

ilia-

i re-

ebat

pare.

nib.

lmi-

illud

inal-

gna-

ndita

téria!

tre,a-

11 eas

idq

tam

nimæ Dei gratia circumfluentis plenitudo, in corpus etiā deriuetur, emineatá; foris quod intus est, sed id pertarū est. Demon verò, quoniam vim ipsam no habet in animam, simulatis rerum atque adumbratis imaginibus, mortalium metis vanitatis sectatrices, a nouitatis auidas, per corpus sæpè deludit. Idque exemplis etiam mihi notis confirmauit. Virginem autem illam Bononiensem, quam admiratione stupefacti homines intuebantur, pessimū exitum habuisse audio, sumumque ex sulgore dedisse.

Atque illud quoque persimile est: Anno opinor 1541. Martinus de Sancti Cruce (qui Conimbricensis postea Collegii Rectorfuit, Romæque anno 1547. feliciter obdormiuit in Domino)vir tune nouitius Societatis, ac feruens spiritu, cum sermonem aliquando cum Ignatio haberet (cui sermoni ego quoq; interera) incidit mentio de femina quadă, Magdalena de la Cruz nomine, quæ per id tempus Cordubæ in Hispania, & Religionis professione, & opinione fanctitatis omnium ore celebrabatur. Quam cum magnopere Martinus laudaret, eamque se vi-Dd 5 dille,

VITAE IGNATII 632 disfe, cum ea se collocutum diceret, ac tu, multa contulisse, ex quibus eius tum art sanctitas, tum prudentia eluceret: ob Ignatius grauiter hominem obiurgauit, quod fœminam illam eo loco pope. neret, quodque tanti faceret exterio. tac ra quædam figna, & minimè certa fanfe(Ctitatis indicia pro non dubijs atque exploratis haberet: opinionemqueil. рц lam deponere iussit fallacem, homino neque nostræ Religionis indignam. ex Quod Ignatijiudicium, aliquotannis pc post, rei exitus comprobauit. Illa enim qu quæ ab ipsa infantia Deo sacrata fuerat, quæ pomitentiæ asperitate pix. re clara, orationis affiduitate excellens credebatur, prudentiælaudesingulazis;à qua (tanquam futura prælentiret, & conscia diuinæ voluntatis, mente præsaga ventura prædiceret) relpon sa multi petebant; quæ denique omnium virtutum opinione florebat, d & veluti de cælo delapía virgo cole batur; certis vestigiis deprehensatandem est, cognitum que est omnibus ac e compertum, fraude diaboli atque ara tificio egregie illam hominibus imposuisse, camque deceptricem & leue, & falsa opinione errore hominum à Pueritia commendatam, animum vul-

ac

ım

et:

ga-

10-

an-

que

ell.

mi-

m.

nis

11111

fue-

112-

ens ila-

nti-

en-

noc

m-

ole,

an-

ac

ar-

m-

ie,

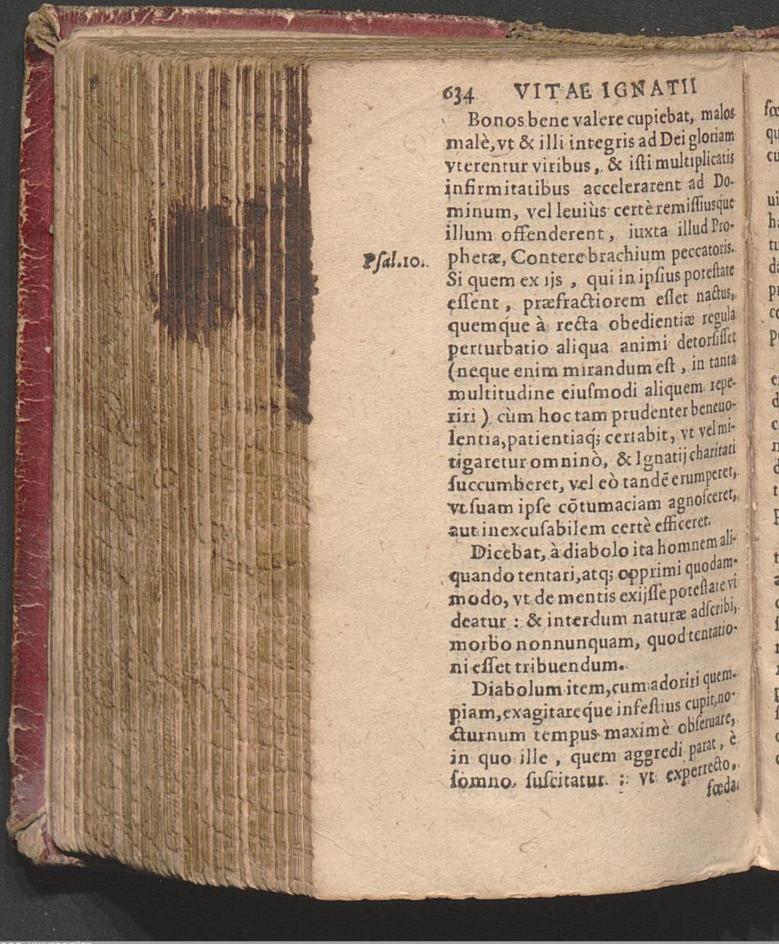
n à ul.

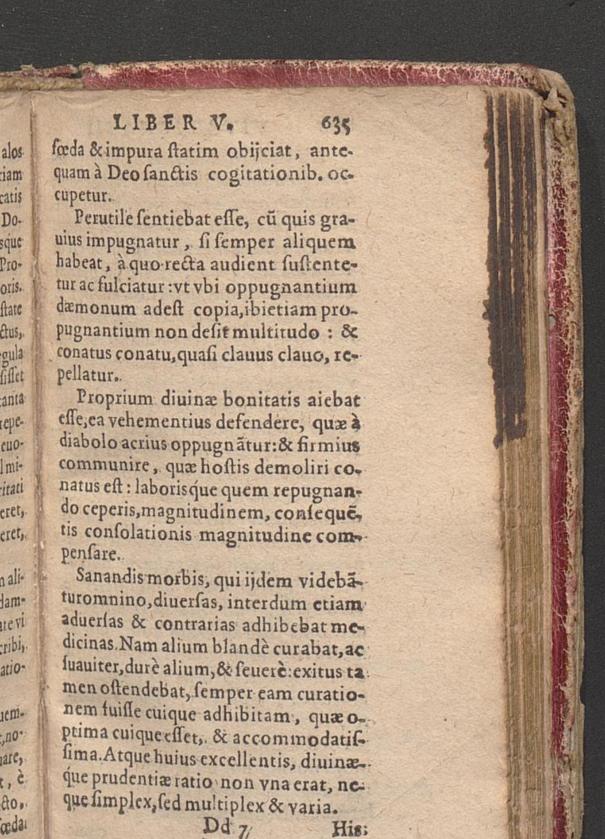
U

tu, vitam parietibus, flagitia captiosis attib. dæmonis, prestigijs q; textse. Sed hæc obstructio nec diuturna fuit, nec obducta, ita vt curiosis oculis tandem perspici non posset. Ficta enim sucataque omnia, celeriter decidunt.

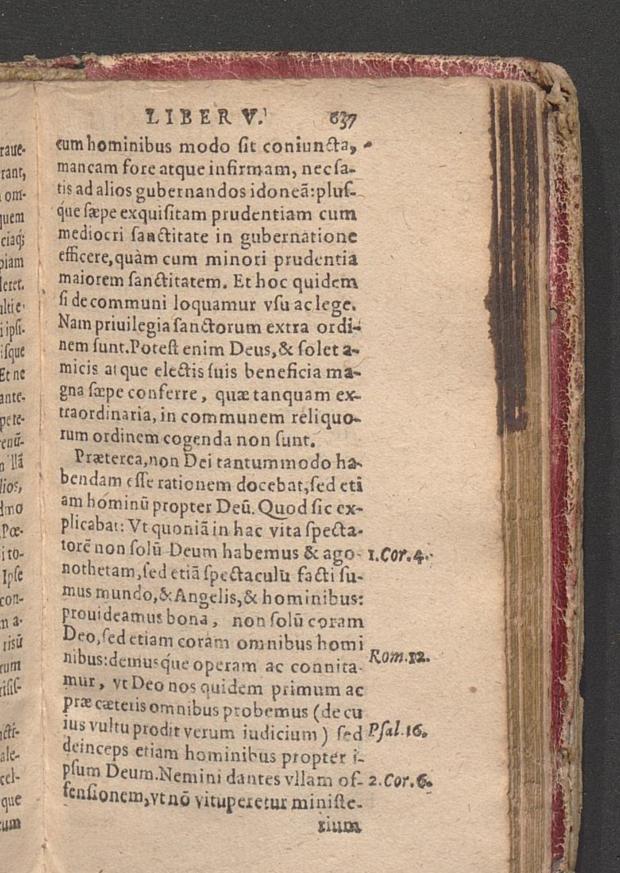
Sacerdotem quendam ex nostris ad le(me coram)accersitum acriter corti puit, quod cum nouitio de rebus ab nostro alienis instituto loqueretur; exemplaque virtutum longe polita potius quam domestica afferret; eiulque hominis spiritum miraretur, & probaret maxime, cuius fanctitas pcregrino feruore, raptibus ac reuelationibus potissimum constare videbatur. Quæ quidem omnia procul esse à nouitijs debent, quorum animi teneri adhuc & molles, certis, germanis, & in propria cuiusque vocatione, atque instituto, legitimis opinionibus imbuen disunt; erroribusque qui ferè incautis animis obrepunt, omni cura arque diligentia detractis, ad veras, solidas, atq; expressas virtutes studiosè essingendi at que efformandi. Nam quo semel est imbuta recens, seruabit odorem testa diu. Quæque seminauerit tyro, metet veteranus.

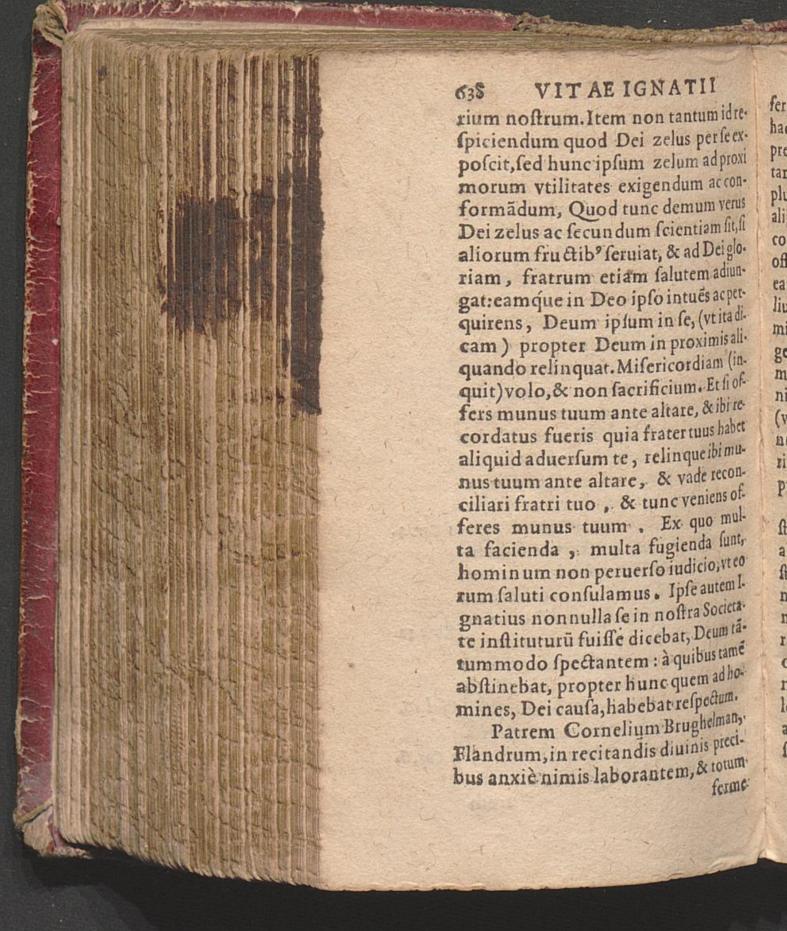
Bonos

VITAE IGNATII 636 His vitijs curandis, quæ inueterauerant, penitusque in animis insederant, efficax in primis fuit. Sic enimin omnes partes versabat hominem, quem sanare vellet:tam varia, multipliciagi remedia adhibebat, vt vix quippiam effet tam insitum, quod non euelleret. Modi autem, quibus vtebatur, multie kant. In ijs, crebra examinatio sui ipsius, de eare, quam emendare quisque vellet, idque statis horis, &certis. Et ne examinatio memoria excideret, antequam cibum sumeret, lectumvepeteret, fido alicui, certo que homini renuciare iubebat, an examinationem la ex præscripto fecisset. Observarealios, qui in eodem vitio sint, illosqueadmo nere. Observari ab alijs, & moneri. Pænam certam constituere, quam sibitoties infligeret, quoties deliquisser. Iple verò Pater, initio suæ ad Deum conuersionis cum ad risum hominum aspectu commoueretur, verberibus risu depulit, quibus se toties ad numerum afficiebat, quoties vel leuiter nulfet. Dicebat, innocentia vitæ acfanctimoniam multum quidem persevalere, & cæteris reb.omnibo longe preceldere; sed nisi cum prudentia, agendique CHIM

idre-

fe ex-

proxi

con-

verus

fit, fi

iglo-

diun-

cper-

ita di-

is all.

ı (in-

fi of-

bire-

habet

mu-

con-

is of-

mul-

funt,

vteo

em I.

cieta.

m tā-

tame

dho-

um.

nan,

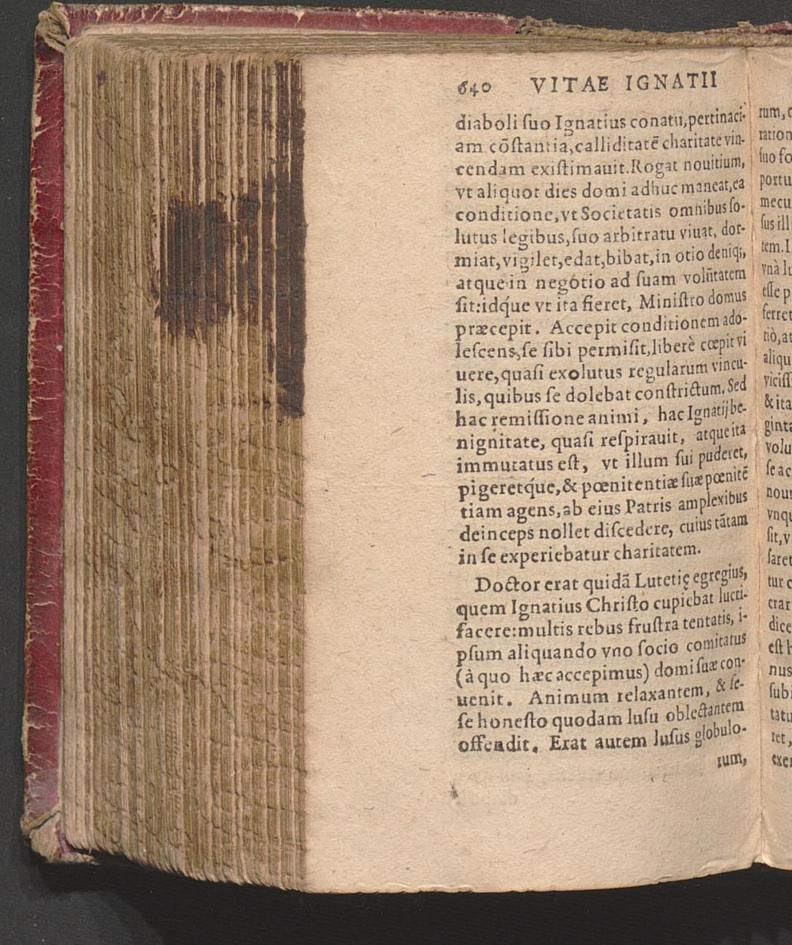
reci-

tum

erme.

ferme diem scrupulose collocantem, hac ratione sanauit Ignatius. Iuslit vt preces ad horologium arenarium recitaret: & in eis vniuerse recitandis non plus temporis poneret, quam quantu alij Patres consueuerant: quo tempore consumpto, si qua forte pars ad totum officium diuinum explendum deesset, eam ille eo die prætermitteret. Cornelius verò, veritus ne quam partem omittere cogeretur, dabat operam dili genter, ne sibi tempus deesset. Vehementius enim angebatur, si quid omnino relinqueret, quam si quid minus (vt sibi videbatur) attětě ac deuotě pronunciaret. Ita scrupulus minor, maioriscrupulo, quasi clauus clauo, exemptus eft.

Adolescens quidam Germanus, nostræ Societatis nouitius, tam grauiter
aliquando vexatus est, vt de mentis co
stantia deijceretur. Ad illum sanandu,
nihil non tentatum ab Ignatio est, sed
nullo successu: Sic enim obsirmato eratanimo, vt omnibus consilijs aures
occluderet, omnibus machinis impenetrabilis resisteret. Sed miserum adolescentem, fraudulenter circumuentu
ab veteratore humanique generis hoste, atque irretitum videns, conatum
diaboli

aci-

vin-

um,

t,ca

fo-

-101

119;

tem

mus

ibc-

ect,

atus

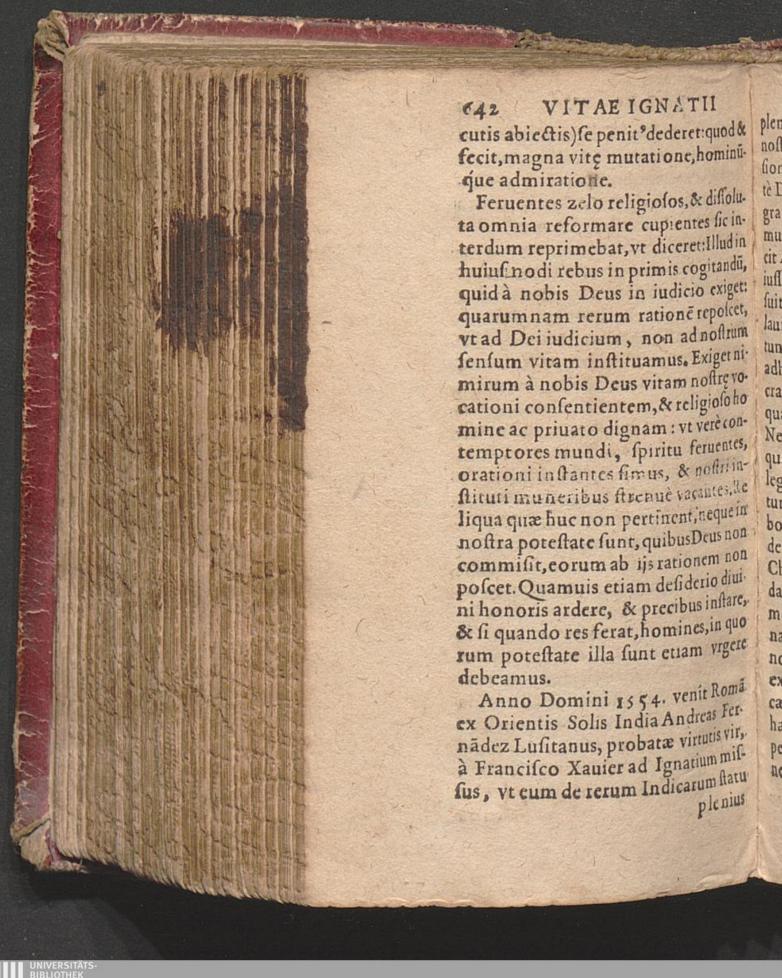
011-

Ic-

em

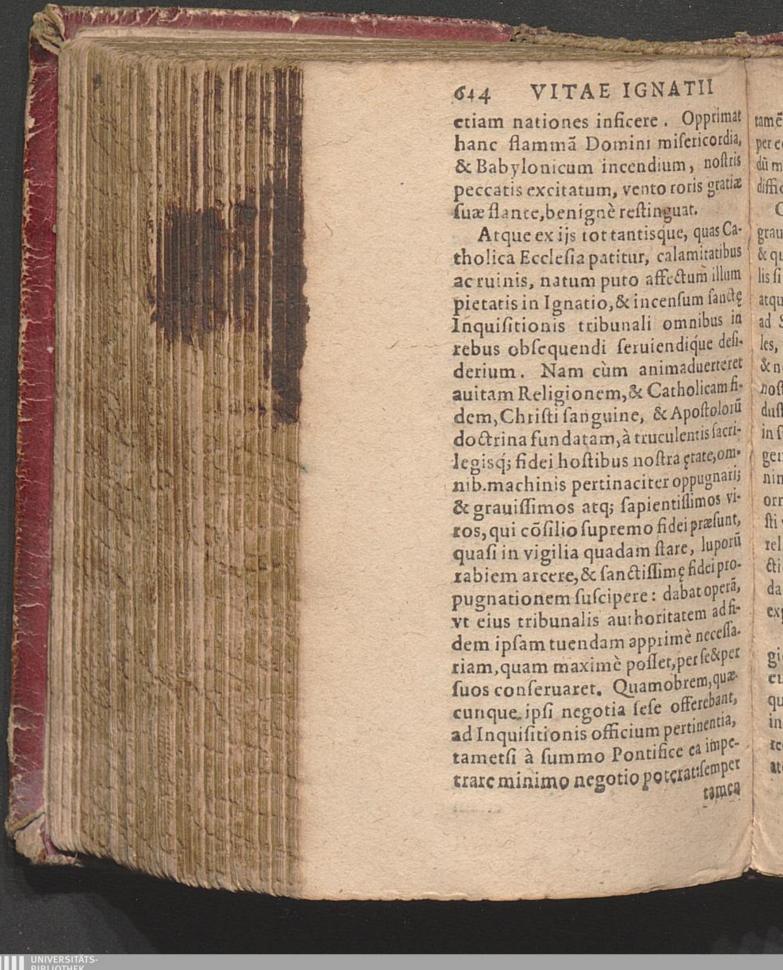
10-

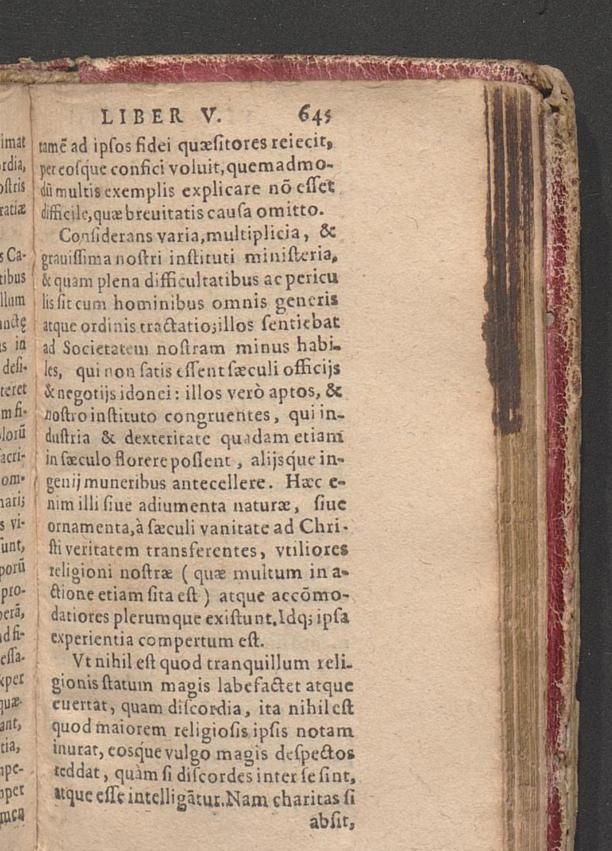
um,

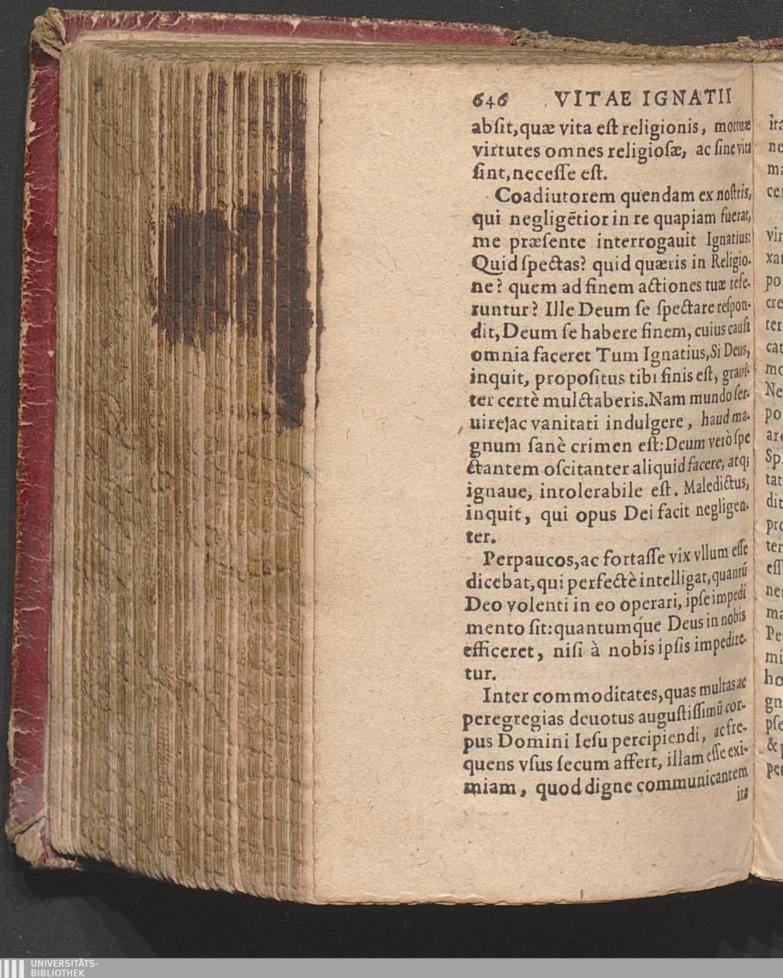

uod& minūfolufic inludin andū, xiget: olcet, Arum get nire voofoho è conentes, Trines.lle quein s non non diui. fare, n quo rgere Roma Fer-S VII's mil-

statu enius plenius doceret: ostiumque magnum nostris, ad multarum gentium conuer lionem, apertum elle dicerer, si qui for tè Dei amore inflammati, ac diuinæ gratiæ robone, suique contemptione muniti in eas oras proficiscerentur. Fe dit Andreas, à Francisco quod suerat iusus, sanè diligenter, mandata exposuit;auxilia, nouosque milites postulauit ab Ignatio, responsum tamen cer tum nullum retulit. Tum Andreas me adhibuit deprecatorem, orans, obsecransque eius vt causam susciperem, quam Deo fore gratissimam sperabat. Negotium suscepi; egi cum Ignatio, qui me audito, aliquantisper sese collegit, & graui seueroque vultu hec tantum: Non minus, inquit, Petre opus est bonis operarijs atque strenuis, ijs quidem calamitosissimis remporibus, ad Christi sidem in Europa conseruandam, quam ad illam serendam in remotissimis illis regionibus. Atque vtinam hæc Ignatij verba vera esse, no ta nostro malo experiremur. Illo enim extempore, magnas Ecclesiæ Catholicæ ruinas videmus; multas Prouincias hæreticorum furore conquassatas: serpere quotidie magis contagionis veacnum, & incorruptas atque integras etiam

LIBER V. II 647 ita virtute Sacramenti confirmat, vt mortuæ ne in peccatu graue labatur, aut si huline vita mana imbecillitate victus cadat, breui certe à peccato resipiscat. nostris, Tanti æstimabat persecutiones ac fuerat, vincula, quibus pro Christo fuerat vematius: xatus atque constrictus, & eo numero Religioponebat, vt apertè dicere, si que à Deo æ retecreata sunt omnia; altera in parte staresponteræ collocarentur; in altera, career, as caula catene, probra; vix illa omnia, pre istis, i Deus, momentum vllum apud se habitura. gravi-Neque verò creatam vllam naturam ido fer. posse lætitiam talem in anima procreud maare, quææquare possit gaudium illud erospe Spiritus sancti, & purissimam alacrie, atqi

> pro eius amore pertulerunt Ex quo interrogatus à Patre quodam, quænam esset compendiosissima ad perfectionem via?respondit, Si multa aduersa,

> tatem, quam eorum mentibus infun-

dit Dominus, qui multa magnaque

magnaque pro Christi am ore patiare. Pete hanc gratiam à Deo. Nam cui Do minus hoc tribuit, multum tribuit: hoc enim vno benesicio, multa ma-

gnaque eius continentur beneficia. Iple verò Pater, hanc eandem gratiam & postulasse à Domina

& postulasse à Domino videtur, & impetrasse, Nam cum reliqui socij sepa

E c rati

lictus,

ligen

m effe

Juantu

mpedi

nobis

pedire-

ltas ac

i cor-

cfre-

se ext

antem

